

СЦЕНА ВТОРА.

ГРАБЧО, МАСТОРЪ СИМО,
СЛАВЧО и СТРЪЛЧО.

(Двамата послѣдни въ дъното на театрътъ).

Масторъ-Симо.

Да, господине; той е младъ момъкъ и има голѣма нужда отъ пари; както е притѣсененъ, разумявате, той е готовъ да подпише каквото му предложите. Има нужда момчето....

Грaбчо.

Твърдѣ добръ, масторъ-Симо; но мыслите ли чи нѣма нѣкоя опасностъ въ таз' работа? и познавате ли ваша милостъ имято на този момъкъ, знаете ли отъ каква фамилия е, и въ какво състояніе ся намѣрва баща му?

Масторъ-Симо.

Не, имято му още не можихъ да науча както трѣба; защото не ще, разумявате, да излѣзе на явѣ, преди да му ся свърши работата; но до колкото можихъ, да речемъ, да узная отъ чилѣкътъ му, нѣма съмнѣніе, видися, чи вый ще останете благодарны, като ся срѣщнете съ него и ся поразговорите лично. Това само мога да ви кажа азъ, чи той е сынъ на единъ чи-